

عنوان مقاله:

شناخت عوامل موثر در آفرینش محیط های شفابخش

محل انتشار:

مجله صفه، دوره 26، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

قاسم مطلبی - استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

لادن وجدان زاده - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در دنیای کنونی، با توجه به تغییر در پاسخ گویی به نیازهای جوامع بشری، توجه بیشتری به تاثیر حیاتی فضاهای اطراف، خصوصا فضاهای درمانی، معطوف گشته است. در یک فضای درمانی، هنگام مبارزه بیمار با بیماری، محدود شدن اجباری او، احساس بی پناهی، نگرانی در مورد مخارج پزشکی، و در نتیجه تشخیص بیماری و عمل جراحی دست به دست هم داده و او را تحت فشار روانی شدید می گذارد. بنا بر این لازم است در سامان دهی محیط های درمانی مقولاتی، چون ایجاد رابطه فرهنگی، تخفیف ترس، ایجاد صمیمیت، و شادی بخش بودن محیط های درمانی، به اهداف اصلی تبدیل شود. از این رو امروزه در معماری مراکز درمانی باید از عملکردگرایی صرف به ایجاد محیط های شفابخش تغییر جهت داد. با بهره گیری از روش توصیفی و بر اساس تحلیل منطقی در حوزه های مرتبط با دانش روان شناسی محیطی مبتنی بر روش تجربی و همچنین مطالعه از نوع تحلیلی و محتوایی، این مطلب آشکار گردید که از مهم ترین ارکان ایجاد محیط های شفابخش توجه به عوامل مختلف در طراحی فضاهای داخلی آنها است، به گونه ای که، از طریق طراحی فضاهای داخلی، ارتباط بهتری با فضای خارج و کادر درمانی داشته باشند. امکان بهره مندی از محیط طبیعی و آثار هنری در داخل فضای درمانی، همچنین چیدمان و آرایش مبلمان به تلطیف محیط و در نهایت کاهش میزان روان نژندی بیماران می انجامد. در این مقاله با بیان مدلی مفهومی و الگویی جامع در شفابخشی محیط های درمانی نشان داده می شود که، به کمک بهره گیری از قابلیت های محیط کالبدی، از طریق طراحی می توان فشارهای وارده بر بیمار را تخفیف داد و در کاهش مهم ترین هدف محیط های شفابخش، یعنی استرس و اضطراب، دست یافت.

کلمات کلیدی:

محیط های شفابخش، روان شناسی محیط، استرس، عوامل رفتاری، عوامل روان شناختی، عوامل محیطی، مراکز درمانی، معماری داخلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304490>

